

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1189

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *nieuwe wetgeving ten aanzien van de strafbaarheid van kinderporno*. (Ingezonden 10 januari 2008)

1
Kent u het bericht «Grote kinderpornozaak in Duitsland»?¹

2
Klopt het bericht, dat het gericht zoeken naar kinderporno op internet in Duitsland strafbaar is? Zo ja, kunt u precies aangeven waarin de Duitse en Nederlandse wetgeving verschillen inzake de strafbaarstelling van kinderporno op internet?

3
Acht u het mogelijk dat in Nederland kinderporno minder goed kan worden opgespoord vanwege het feit dat het gericht zoeken naar kinderporno op internet in Nederland niet strafbaar is? Zo ja, op welke wijze wordt hierdoor de opsporing belemmerd? Zo neen, waarom niet?

4
Wordt, gelet op het verdrag dat u in oktober jongstleden in het kader van de Raad van Europa op Lanzarote² heeft ondertekend, behalve het bekijken van kinderporno op internet ook het gericht zoeken naar kinderporno in Nederland strafbaar? Zo neen, waarom niet?

5
Passen bepalingen zoals in het Duitse Strafgesetzbuch artikel 184 b, sub 4, binnen het kader van het verdrag van Lanzarote? Zo ja, gaat u dergelijke bepalingen ook in het Wetboek van Strafrecht opnemen? Zo neen, waarom niet?

¹ <http://www.nos.nl/nos/artikelen/2007/12/art000001C8463AFC08DD5E.html>; d.d. 25 december 2007.

² Convention du Conseil de l'Europe pour la protection des enfants contre l'exploitation et les abus sexuels: [https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=CM/Del/Dec\(2007\)1002/10.1&Language=lanFrench&Ver=annexe13&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=CM/Del/Dec(2007)1002/10.1&Language=lanFrench&Ver=annexe13&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB55&BackColorLogged=FFAC75)

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 30 januari 2008)

1
Ja.

2
§ 184b van het Duitse Strafgesetzbuch bevat een strafbaarstelling van kinderpornografie. Het artikel vertoont nauwe gelijkenis met artikel 240b van het Wetboek van Strafrecht (Sr), in die zin dat in essentie vrijwel dezelfde gedragingen inzake kinderpornografie strafbaar zijn gesteld. Net als in de Nederlandse

strafwetgeving zijn strafbaar het vervaardigen, verspreiden, tentoonstellen, in- en doorvoeren en in bezit hebben van kinderpornografie. De overeenkomsten kunnen mede worden verklaard door het feit dat zowel de Nederlandse als de Duitse wetgeving inzake kinderpornografie deels is gestoeld op internationale instrumenten. Zo bevatten het Raad van Europa Verdrag inzake Cybercrime en het EU-kaderbesluit inzake de bestrijding van seksuele uitbuiting en kinderpornografie (2004/68/JHA) de verplichting om de hierboven genoemde gedragingen met betrekking tot kinderpornografie strafbaar te stellen. Ook kent zowel de Duitse als de Nederlandse strafwetgeving de strafbaarstelling van virtuele kinderpornografie, waartoe ook genoemde internationale instrumenten verplichten. Naast overeenkomsten kunnen ook enkele verschillen worden genoemd. Op een enkel punt is sprake van een verschil in terminologie. Zo wordt in artikel 184b van het Duitse Strafgesetzbuch bijvoorbeeld het begrip «in voorraad hebben» gebruikt. In artikel 240b Sr is dit begrip – in navolging van de strekking van de voordien gebezigde redactie en de rechtspraak van de Hoge Raad – bij de partiële wijziging van de zedelijkheidswetgeving in

2002 gewijzigd in «in bezit hebben». Voorts bevat het Duitse Strafgesetzbuch in artikel 184b, vijfde lid, een exceptie voor het geval strafbare gedragingen rechtmatig worden gepleegd in het kader van wetenschappelijk onderzoek of beroepsuitoefening. In Nederland is deze bijzondere strafuitsluitingsgrond bij de partiële wijziging van de zedelijkheidswetgeving afgeschaft en geldt op dit punt thans de materiële wederrechtelijkheid en het opportuniteitsbeginsel.

Artikel 184b, vierde lid, van het Duitse Strafgesetzbuch stelt strafbaar degene die zichzelf actief het bezit over kinderpornografie verschaft. Onder deze strafbepaling zou mogelijk ook het gericht zoeken naar kinderpornografie op internet kunnen worden gebracht.

3, 4 en 5

Het onlangs door mij in Lanzarote ondertekende Raad van Europa Verdrag inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele exploitatie en seksueel misbruik bevat in artikel 20, eerste lid, onder f, een strafbaarstelling van «knowingly obtaining access to» kinderpornografie. Deze bepaling is nieuw in internationaal verband en is in het verdrag opgenomen nadat op Nederlands initiatief uitgebreid is gediscussieerd over de vraag of de strafbaarstelling van «bezit» van kinderpornografie nog voldoende is toegesneden op de moderne methoden om op internet toegang te verkrijgen tot kinderpornografie. Deze uitbreiding impliceert dat het zich toegang verschaffen tot kinderporno zonder dat daarbij het materiaal op de eigen computer wordt opgeslagen, hetgeen nodig is om van «bezit» te kunnen spreken, ook strafbaar wordt gesteld.

Omdat een aantal lidstaten zorgen had over de handhaafbaarheid van deze uitbreiding, is de strafbaarstelling uiteindelijk optioneel in het verdrag opgenomen.

Met § 184b, vierde lid, van het Strafgesetzbuch, lijkt de Duitse wetgeving strafbaarstelling van dezelfde gedraging als het verdrag te beogen.

Ik ben voornemens om in het kader van de goedkeuring en uitvoering van het verdrag van de Raad van Europa artikel 240b Sr in genoemde zin aan te scherpen. De wetgeving die hiertoe strekt, is thans in voorbereiding. Daarbij wordt ook rekening gehouden

met de handhaafbaarheid van de bepaling.

Uit de door het Verwey-Jonker Instituut uitgevoerde evaluatie van de partiële wijziging in de zedelijkheidswetgeving is niet gebleken dat zich in de opsporing op dit punt problemen voordoen. De aanscherping van artikel 240b Sr beoogt evenwel een ruimer opsporingsbereik te bieden.